

VIITORUL ROL

CRISTINA DELEANU

Repartizată la Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași, Cristina Deleanu și-a cizelat minuțios talentul, interpretând cu precădere roluri din dramaturgia contemporană românească. Din 1968, numele ei apare pe afișele Teatrului „Ion Vasilescu” din București, în peste treizeci de roluri, dintre care amintim: Sinziana (*Viața, o comedie!*, după Alecsandri, de Al. Popovici), Muchi (*Siciliana* de Aurel Baranga), Magda Deleanu (*Cind revolverele tac* de Tudor Negoiță), Pacienta 41 (*Eu sint tatăl copiilor* de Angela Bocencea), Camelia Străcșineanu (*Piatră la rinichi* de Paul Everac), Izabella de Guzman (*Capete pătrate, capete fuguite* de B. Brecht), Doamna Ford (*Nevestele vesele din Windsor* de Shakespeare).

„Pe fundalul unei vii și — cred eu — justificate bucurii profesionale, în miezul unui «sezon plin», prilejul de a exprima unele gânduri legate de cristalizarea viitorului rol îmi face mare plăcere. De ce

spun «sezon plin»: am și avut două premiere, de facturi diferite — colajul *De ce nu cade soarele?* de Al. Stark și *Jumătatea mea e întreagă* de Angela Bocencea. Apoi, recitalul de poezie *Cine strică dragostea...*, înregistrat la radio, și transmis, de curind, în emisiunea „Miorița”. De mare importanță pentru biografia mea profesională a fost rolul interpretat alături de Ion Caramitru, în piesa *La musica* de Marguerite Duras, la televiziune. În sfârșit, după aproape două decenii de teatru, am debutat în film (*Destine romantice*).

Dar să revin la viitorul rol: Ruja, una dintre cele opt femei din piesa *Casa femeilor*, a scriitoarei poloneze Zsafia Nalkowska, valoroasă povestitoare și romancieră din perioada interbelică.

Cu minuție analitică, cu o feminină înțelegere a sufletului femeii, autoarea se apleacă asupra citorva destine. Personajele sint legate, prin rudenie, dar diferențiate prin vîrstă, caracter, temperament, capacitate de înțelegere, prin stări și sentimente; laolaltă, alcătuiesc o mică lume, a cărei explorare conferă piesei profunzime, complexitate și adevăr. Fiecărei interprete, i se oferă tentația descifrării unei partituri de sine stătătoare; dar valoarea piesei constă în aceea că nu rămîne la dimensiunile mărunte și la tonul intimist al confidenței, reușind, prin arta compozițională pe care o vădește autoarea, să se ridice la nivelul definirii unor trăiri general-umane, vorbind deopotrivă despre vîrsta sentimentelor și despre sentimentele vîrstelor.

Ruja — are accente comune «familiei», dar și particularități, se manifestă, ca o voce distinctă, cu rezonanță proprie, într-un cor ce cîntă, în aparență, la unison. De aci, dificultăți inerente, care fac farmecul elaborării unui rol; mă «măsoar» cu ele, sprijinindu-mă pe certitudinea pe care ți-o dă o baghetă dirijorală sigură și competentă (Sorana Coroamă-Stanca) și pe colaborarea cu «coechipierele».

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

● Noi apariții editoriale, demne de interes: volumul de teatru comentat „5 lumi ca spectacol” de Mihnea Gheorghiu și volumul de critică „Autori și spectacole” de Marius Robescu, ambele în Editura Eminescu. ● La Bacău, a avut loc premiera piesei *D-ale carnavalului* de I. L. Ca-

ragiale, în regia lui Mircea Cornișteanu. Cu aceasta, regizorul craiovean se poate lăuda că a montat toate piesele marelui nostru clasic. ● Tot de la Bacău, aflăm că aici se află în pregătire comedia *Sosesc deseară de Tudor Mușatescu*, în regia lui I. G. Russu, iar la sala Studio, piesa *De ce dormi,*

iubito? de dramaturg belgian Jos Vandelloo, în regia lui Sassy Brahim. ● Păpușarii tomitani au prezentat o originală premieră cu *Metamorfoze* de Ovidiu, în regia lui Cristian Pepino, și scenografia Eugeniei Tărășescu-Jianu. ● Tot pe tîrful mării, la Teatrul Dramatic Constanța, a avut loc premiera

VIITORUL ROL

MITICĂ POPESCU

Mitică Popescu, actor din promoția '67, afirmat cu strălucire la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, face parte, din 1973, din colectivul Teatrului Mic. A jucat roluri grele, dar și roluri mici, cărora le-a dat semnificație și valoare prin autenticitate și forța talentului său. În această stagiune, Mitică Popescu poate fi văzut pe scenele Teatrului Mic și Teatrului Foarte Mic, în spectacole care au făcut carieră: *Pluralul englezesc* de Allan Ayckbourn (Sidney); *Emigranții* de Slawomir Mrozek (XX); *Nebuna din Chaillot* de Jean Giraudoux (Peticaarul); *Nu sînt Turnul Eiffel* de Ecaterina Oproiu (Bătrînul domn); *Să îmbrăcăm pe cei goi* de Luigi Pirandello (Lodovico Notta); *Evl mediu întimplător* de Romulus Guga (Ioachim); *O șansă pentru fiecare* de Radu F. Alexandru (Funcționarul) ș.a. Mitică Popescu a apărut și în rolul Năiță Lucian din filmul *Vinătoare de vulpi*, după romanul *Niște țărani* de Dinu

Săraru, în regia lui Mircea Daneliuc. Pentru micul ecran, lucrează la serialul *Lumini și umbre*, de Titus Popovici, în regia lui Andrei Blaier și Mihai Constantinescu.

Viitorul său rol: Samuil Mușă, din noua scriere dramatică a lui Paul Cornel Chitic: *Miriiala*, piesă care se repetă în regia lui Cristian Hadjiculea și în decorul lui Vittorio Holtier.

„Acum, cînd stăm de vorbă, mă gîndesc încă la un alt rol care nu mai e „viitor”: sînt preocupat, aproape obsedat de Koroviev din *Maestrul și Margareta* de Bulgakov. Viitorul rol îmi dă prilejul să mă reîntîlnesc cu scrisul lui Paul Cornel Chitic, de data aceasta într-o piesă de actualitate; în urmă cu ani, la Piatra Neamț, am jucat rolul Episcopului în *Cronica personală a lui Laonic*.

Samuil Mușă, personajul pe care îl voi juca în *Miriiala*, este, ca să-l citez tot pe Chitic, „Mușă, cel strîns cu ușa”! Fiindcă Mușă, om curajos, care spune cîstit și răspicat adevărul, ori de cîte ori are ocazia s-o facă, deranjează oportunismul, mediocritatea celor din jurul său.

Preocupat de mari probleme sociale, Samuil Mușă aspiră la idealul socialist. Muncitor pasionat, îndrăzneț, el luptă împotriva minciunii, a lipsei de scrupule, a lichelismului; e un fel de frate gemăn al lui Spiridon Biserica „Mielul turbat”. Noul meu rol completează galeria personajelor ce aduc pe scenă frămîntările reale ale contemporanilor noștri, și reprezintă năzuințele noastre, spre bine și frumos.

Socotesc piesa ca un eveniment pentru teatru; totodată, mă bucură faptul că voi lucra cu Cristian Hadjiculea, un regizor care va avea un cuvînt greu de spus în regia românească. Dorința mea și a întregii echipe este ca acest spectacol să se înscrie în programul cultural și politic prin care Teatrul Mic tinde să-și formeze publicul”.

Maria MARIN

telex-„,teatrul“•telex-„,teatrul“•telex-„,teatrul“

comediei *Răzbuarea de Alexander Fredro*, în regia actorului Lucian Iancu și scenografia Eugeniei Tărășescu-Jianu. Lucian Iancu joacă și unul dintre rolurile principale, Paharnicul Rastusiewicz. ● De pe litoral, în nordul țării: la Baia Mare se repetă Anchetă asupra unui tînăr care nu a făcut nimic de Adrian Dohotaru,

în regia tînărului Radu Dinulescu, și scenografia la fel de tînărului Florian Harafim, și Mobilă și dureri de Teodor Mazilu, în regia Magdei Bordeianu și scenografia Doinei Levința. ● Sergiu Savin este regizorul spectacolului orădean *Rechizitoriul de dramaturgul turc Tildirim Keskin*. ● Și acum, spre amuzamentul dumneavoaș-

tră, citez, exact, dintr-un anunț al Teatrului Mic, publicat în „România liberă” din 1 decembrie 1980: „Teatrul Mic anunță premiera piesei *Maestrul și Margareta* de Mihail Bulgakov. Dramatizare după un roman de Mihaela Tonitza-Iordache și Cătălina Buzoianu”. Bună, nu?

FAIMA